

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 381

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iunie 2010

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
Decizia nr. 408 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 4 lit. a) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule	2-3	Decizia nr. 440 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă	8-9
Decizia nr. 410 din 13 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 445 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	9-11
Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	5-8	Decizia nr. 450 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă	11-12
		Decizia nr. 451 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1-3 din Codul de procedură civilă	13-14
		Decizia nr. 486 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere.....	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 408**

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 4 lit. a) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsintea Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 4 lit. a) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Cabinetul de avocat Mihai Florea în Dosarul nr. 16.146/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 16.146/3/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 4 lit. a) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule**, excepție ridicată de Cabinetul de avocat Mihai Florea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și 35 din Constituție, precum și ale art. 90 paragraful 1 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene, deoarece exceptează de la plata taxei de poluare autovehiculele aparținând statului, misiunilor diplomatice și altor persoane juridice expres nominalizate.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Analizând prevederile de lege criticate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin Încheierea din 29 octombrie 2010, art. 3 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 50/2008 a fost modificat prin art. 35 pct. 2 și 3 din cap. VII al Legii nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009. Curtea constată că aceste texte de lege păstrează în noua redactare soluția legislativă anterioară modificării.

Așadar, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (2), art. 4 lit. a) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 329/2009, și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 11 decembrie 2008.

Textele de lege criticate au în prezent următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008:

„(2) *Fac excepție de la prevederile alin. (1):*

a) *autovehiculele aparținând misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și membrilor acestora, precum și altor organizații și persoane străine cu statut diplomatic, care își desfășoară activitatea pe teritoriul României;*

b) *autovehiculele special modificate în scopul conducerii de către persoanele cu handicap, precum și autovehiculele special modificate în scopul preluării și transportării persoanelor cu handicap grav sau accentuat, astfel cum aceste persoane sunt definite în Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

c) autovehiculele destinate a fi utilizate de forțele armate, forțele de securitate a statului, de poliție, de jandarmerie, de poliția de frontieră, de pompieri;

d) autovehiculele definite conform RNTR 2 destinate serviciilor de ambulanță și medicină, autovehiculele speciale echipate corespunzător pentru acordarea ajutorului de urgență, precum și autovehiculele speciale destinate serviciilor de descarcerare;

e) autovehiculele a căror caroserie sau al căror șasiu a fost înlocuită/înlocuit, cu condiția ca aceste autovehicule să fi fost anterior înmatriculate pe teritoriul României;

f) autovehicule speciale a căror deplasare pe drumurile publice este în general limitată numai la și de la locul de muncă, ale căror motoare respectă normele privind poluarea chimică aplicabile mașinilor mobile nerutiere.”;

— Art. 4 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 50/2008: „Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România.”;

— Art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 50/2008:

„(1) Nu se plătește taxa pe poluare pentru autovehicule atunci când acestea sunt:

a) încadrate în categoria vehiculelor istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare;

b) acordate instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate, prin donații sau finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică;

c) confiscate sau intrate potrivit legii în proprietatea privată a statului și acordate cu titlu gratuit în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

d) destinate competițiilor sportive, definite conform prevederilor legale în vigoare.”;

— Art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008: „(1) Autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4, care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15 decembrie 2008—31 decembrie 2009 inclusiv, se exceptează de la obligația de plată a taxei pe poluare pentru autovehicule stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008.”

Autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și art. 35 privind

dreptul la un mediu sănătos din Constituție. Este invocată și încălcarea art. 90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (devenit art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona) privind interzicerea impunerii asupra produselor din alte state membre ale Uniunii Europene a unor taxe superioare celor ce se aplică produselor naționale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 4 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 50/2008 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu art. 90 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Astfel, prin Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, Curtea Constituțională, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a stabilit că nu este de competența sa „să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului de instituire a Comunității Europene (devenit Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratatul CE, aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții poate formula o întrebare preliminară, în sensul art. 234 din Tratatul de instituire a Comunității Europene la Curtea de Justiție a Comunităților Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil”.

Mai mult, Curtea a reținut că, în cazul în care s-ar accepta punctul de vedere contrar, în sensul că instanța constituțională poate stabili constituționalitatea sau neconstituționalitatea unui text de lege raportat la prevederile unui act comunitar, ar încălca, în mod evident, competențele Curții de Justiție a Uniunii Europene, din moment ce aceasta are competența să interpreteze tratatele (art. 267 din tratat).

În ce privește celelalte prevederi de lege criticate, Curtea, prin Decizia nr. 1.178 din 17 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, a reținut că ordonanța de urgență, în ansamblul său, nu prevede obligația plății taxei pe poluare decât la prima înmatriculare a autovehiculului Or, în mod firesc, pentru autovehiculele înmatriculate înainte de intrarea în vigoare a taxei speciale și, ulterior, a taxei pe poluare nu se plătește taxa în cauză. O asemenea chestiune ține însă de opțiunea legiuitorului.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2), art. 4 lit. a) și art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, excepție ridicată de Cabinetul de avocat Mihai Florea în Dosarul nr. 16.146/3/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 410

din 13 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stelian Băcanu în Dosarul nr. 19.752/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 19.752/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Stelian Băcanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și art. 44 din Constituție, deoarece permit debitorilor de rea-credință să pună în discuție, pe calea contestației la executare, o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Judecătoria Constanța consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, texte ce au următoarea redactare:

— Art. 399: „*Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei*

interesați sau vătămăți prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 2811, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să înceapă executarea silită ori să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.

Nerespectarea dispozițiilor privitoare la executarea silită însăși sau la efectuarea oricărui act de executare atrage sancțiunea anulării actului nelegal.

De asemenea, după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămăți pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formula executorie, dată fără îndeplinirea condițiilor legale.

În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;

— Art. 400: „*Contestația se introduce la instanța de executare.*

Contestația privind lămurirea înțelesului, întinderii sau aplicării titlului executoriu se introduce la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. Dacă o asemenea contestație vizează un titlu executoriu ce nu emană de la un organ de jurisdicție, competența de soluționare aparține instanței de executare.”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Asupra criticii având ca obiect art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, respingând excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste prevederi de lege.

Astfel, prin Decizia nr. 969 din 25 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 16 octombrie 2008, Curtea a reținut, în esență, „că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să expliciteze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărârile care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărări de fond necesare. O soluție contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil. De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional”.

De asemenea, prin Decizia nr. 722 din 17 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 7 august 2008, Curtea a reținut că, „numai în cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu și numai dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac”.

Considerentele și soluția acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 și art. 400 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stelian Băcanu în Dosarul nr. 19.752/212/2008 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 436

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 11 și art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Alexandru Iosif Petrușan în Dosarul nr. 2.244/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 8.011D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.221D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Milian Chirilă în Dosarul nr. 3.342/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.222D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 11, art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Stanciu Negrilă în Dosarul nr. 3.114/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.225D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 11, art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gavrilă Mărginean în Dosarul nr. 2.243/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.470D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (3), art. 7—10 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Sfatcău în Dosarul nr. 2.839/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de

neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.471D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) și art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Vasile Martin în Dosarul nr. 3.331/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.473D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (3), art. 7—10 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ion Chițoiu în Dosarul nr. 46.374/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde consilierul juridic Mihaela Jugaru, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 8.221D/2009, nr. 8.222D/2009, nr. 8.225D/2009, nr. 8.470D/2009, nr. 8.471D/2009 și nr. 8.473D/2009 la Dosarul nr. 8.011D/2009, având în vedere că acestea au un obiect parțial identic.

Consilierul juridic al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.221D/2009, nr. 8.222D/2009, nr. 8.225D/2009, nr. 8.470D/2009, nr. 8.471D/2009 și nr. 8.473D/2009 la Dosarul nr. 8.011D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, întrucât hotărârile de constatare a calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu impun sancțiuni juridice. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.244/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 11 și art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Alexandru Iosif Petrușan în cadrul soluționării unei cauze în contencios administrativ având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.342/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Milian Chirilă în cadrul soluționării unei cauze în contencios administrativ având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin încheierile din 10 noiembrie 2009 și 3 noiembrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 3.114/2/2009 și nr. 2.243/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8, art. 11, art. 13 și art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Stanciu Negrilă și de Gavril Mărginean în cadrul soluționării unor cauze în contencios administrativ având ca obiect acțiuni în constatare.

Prin Încheierea din 9 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.839/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (3), art. 7—10 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Ioan Sfatcău în cadrul soluționării unei cauze în contencios administrativ având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.331/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) și art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Vasile Martin în cadrul soluționării unei cauze în contencios administrativ având ca obiect o acțiune în constatare.

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 46.374/3/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. a), art. 4 alin. (3), art. 7—10 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**, excepție ridicată de Ion Chițoiu în cadrul soluționării unui recurs declarat împotriva unei sentințe civile a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece reglementează Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca o autoritate judecătorească paralelă cu aceea prevăzută de Legea fundamentală și instituie măsuri discriminatorii, menite să înlăture de la exercitarea drepturilor cetățenești categorii de persoane în privința cărora nu s-a reținut încălcarea legii sau exercitarea abuzivă a funcției. Totodată, susțin că legea acționează retroactiv, cu referire la acte și fapte anterioare intrării ei în vigoare, iar accesul la justiție este restrâns prin instituirea unei singure căi de atac împotriva hotărârii curții de apel.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, ele reprezentând o aplicație a principiului legalității în introducerea acțiunilor în justiție și o garanție a dreptului părților la un proces echitabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt constituționale, invocând în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 980/2009 și nr. 1.476/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) care statuează principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 4 referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) care consacră principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 care statuează dreptul de acces liber la justiție, art. 23 alin. (11) care instituie prezumția de nevinovăție, art. 24 care garantează dreptul la apărare, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 37 privind dreptul de a fi ales, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 131 privind rolul Ministerului Public și art. 132 privind statutul procurorilor. De asemenea, se invocă și prevederile din Declarația Universală a Drepturilor Omului cuprinse la art. 1, care proclamă că toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi, că acestea sunt înzestrate cu rațiune și conștiință și că trebuie să se comporte unele față de celelalte în spiritul fraternității, și la art. 10, potrivit căruia orice persoană are dreptul, în deplină egalitate, să fie audiată în mod public de un tribunal independent și imparțial. În plus, susține că se încalcă și dispozițiile art. 6, art. 7, art. 8 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului Curții Constituționale, prin raportare la aceleași

dispoziții constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză, constatându-se constituționalitate acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, Curtea a observat că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 s-a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. În condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității este introdusă la o instanță de judecată, a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară, astfel că nu se poate susține nici încălcarea dispozițiilor art. 126 alin. (5) din Constituție.

Cu privire la o critică similară, precum și în examinarea criticii referitoare la competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea Constituțională a observat, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 satisfac pe deplin exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

Totodată, Curtea a constatat că nu este întemeiată nici critica referitoare la pretinsa nerespectare a principiului egalității în drepturi, deoarece art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabil tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei.

Curtea a mai reținut că prevederile art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată lucrător al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale. Totodată, Curtea a observat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate în precedent, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea reține, pe de-o parte, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu contravin nici celorlalte prevederi invocate din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar, pe de altă parte, că prevederile constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public și ale art. 132 privind statutul procurorilor nu au relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Alexandru Iosif Petrușan în Dosarul nr. 2.244/2/2009, de Miliian Chirilă în Dosarul nr. 3.342/2/2009, de Stanciu Negrilă în Dosarul nr. 3.114/2/2009, de Gavrilă Mărginean în Dosarul nr. 2.243/2/2009, de Ioan Sfatcău în Dosarul nr. 2.839/2/2009 și de Vasile Martin în Dosarul nr. 3.331/2/2009, toate ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Ion Chițoiu în Dosarul nr. 46.374/3/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 440

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Bica în Dosarul nr. 16.244/280/2009 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece se critică aspecte ce vizează interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 16.244/280/2009, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioana Bica în cadrul soluționării unei cauze civile având ca obiect suspendarea provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece nu limitează — în cadrul aceleiași

proceduri execuționale — posibilitatea obținerii de către debitor a suspendării executării silite, în speța de față, obținându-se de 3 ori suspendarea provizorie a executării silite.

Judecătoria Pitești — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.

Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau depreciării, se va suspenda numai distribuirea prețului.

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora nimeni nu este mai presus de lege, ale art. 21 alin. (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 54 privind fidelitatea față de țară, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în realitate, autorul acesteia solicită modificarea prevederilor art. 403 din Codul de procedură civilă, pe motiv că acestea „nu limitează și nu specifică de câte ori debitorul, în cadrul aceluiși dosar de executare silită, având același obiect, poate solicita și obține suspendarea provizorie a executării silită până la soluționarea cererii de suspendare a executării de către instanța investită”. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Astfel, așa cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, aceasta vizează, pe de-o parte, aspecte ce țin de modificarea textului de lege criticat, iar, pe de altă parte, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, ceea ce intră în competența instanței de judecată investită cu soluționarea litigiului în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, eventualele greșeli ale acesteia putând fi îndreptate prin exercitarea căilor de atac.

În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, urmând a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioana Bica în Dosarul nr. 16.244/280/2009 al Judecătorei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 445

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurofashion House” — S.R.L. din București

în Dosarul nr. 5.783/212/2009 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.783/212/2009, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurofashion House” — S.R.L. din București în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constatator, în condițiile în care contravenția implică o răspundere juridică de natură penală.

Judecătoria Constanța — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât noțiunea de proces echitabil presupune, între altele, ca fiecare dintre părțile în proces să își poată susține cauza, în condiții care să nu o dezavantajeze în raport cu partea adversă. Or, în condițiile în care la constatarea faptei și întocmirea procesului-verbal contravențional sunt de față doar contravenientul și agentul constatator, sub aspectul dovedirii netemeinicii faptei reținute în sarcina contravenientului, acesta este pus într-o imposibilitate obiectivă de a-și dovedi nevinovăția.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.*

(1') *În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)—(4) *abrogate*

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.»*

— Art. 17: „*Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.»*

— Art. 19 alin. (1): „*Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor, în acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.»*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, în raport cu aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 740 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 3 iulie 2009, și Decizia nr. 338 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie

2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale.

Referitor la „obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constator”, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, reținând cu acel prilej că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind

instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurofashion House” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.783/212/2009 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 450

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ionel Avrămuț, Cecilia Dănescu, Andreea

Avrămuț, Călin Avrămuț și Elena Râmniceanu în Dosarul nr. 4.875/223/2009 al Judecătorei Drăgășani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.875/223/2009, **Judecătoria Drăgășani a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ionel Avrămuț, Cecilia Dănescu, Andreea Avrămuț, Călin Avrămuț și Elena Râmnicănu în cadrul soluționării unei cereri de suspendare provizorie a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece permit pronunțarea de către instanța de judecată a unei hotărâri de suspendare a executării, fără citarea părților și fără ca această hotărâre să poată fi supusă controlului judiciar.

Judecătoria Drăgășani și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: *„În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie*

depusă este în quantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2) privind înfăptuirea justiției, precum și celor ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, în raport de aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 404 din 24 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2009, Curtea, în ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, a constatat că, în măsura în care reglementarea dedusă controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Totodată, împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus suspendarea provizorie a executării, până la soluționarea cererii de suspendare, nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile constituționale referitoare la accesul liber la justiție, la folosirea căilor de atac și la înfăptuirea justiției, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac. Specificul procedurii care presupune urgența este un motiv suficient pentru a justifica lipsa oricărei căi de atac împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea provizorie a executării silite.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ionel Avrămuț, Cecilia Dănescu, Andreea Avrămuț, Călin Avrămuț și Elena Râmnicănu în Dosarul nr. 4.875/223/2009 al Judecătoriei Drăgășani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 451

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1—3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1—3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Georgică Moruz și Elena Otilia Moruz în Dosarul nr. 9.846/193/2009 al Judecătoria Botoșani.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.846/193/2009, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1—3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Georgică Moruz și Elena Otilia Moruz în cadrul soluționării unei cereri de suspendare a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece prevăd existența unei singure căi de atac, derogând astfel de la normele procedurale de drept comun.

Judecătoria Botoșani nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1—3 din Codul de procedură civilă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1—3 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.

Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau deprecierei, se va suspenda numai distribuirea prețului.

Asupra cererii de suspendare formulate potrivit alin. 1 și 2, instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, în raport cu aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 394 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 5 mai 2009, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu încalcă principiul liberului acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, reprezintă o garanție recunoscută părților interesate de a ataca încheierea pronunțată cu privire la cererea de suspendare a executării silite.

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile cuprinse în art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului, exercitate în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește prevederile constituționale ale art. 15 alin. (1) privind neretroactivitatea legii, ale art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, Curtea observă că acestea nu au relevanță în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1—3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Georgică Moruz și Elena Otilia Moruz în Dosarul nr. 9.846/193/2009 al Judecătorei Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 486

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinioris Mar” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 7.295/212/2009 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece aspectele criticate vizează probleme de interpretare și aplicare ale textului de lege atacat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.295/212/2009, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind**

transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinioris Mar” — S.R.L. din Constanța în cadrul soluționării unei plângeri formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de textul de lege criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul la libera circulație și libertatea economică, deoarece sancționează contravențional circulația unui autobuz pe un alt traseu decât cel prevăzut în licența de traseu, deși, în realitate, între localitățile — capete de traseu nu există decât un singur drum public.

Judecătoria Constanța — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21 din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 22 iulie 2005, aprobată prin Legea nr. 102/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 9 mai 2006, având, în prezent, următorul conținut: „*Constituie contravenții următoarele fapte: [...] q) nerespectarea prevederilor licenței de traseu, ale autorizației de transport internațional sau ale graficului de circulație.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 25 privind libera circulație și ale art. 45 privind libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorul acesteia este nemulțumit de aplicarea sancțiunii contravenționale de către organul constatator, criticând aspecte ce vizează interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată chemată să se pronunțe asupra plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a sa.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, astfel cum a fost formulată, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinioris Mar” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 7.295/212/2009 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

